

Certamen Literari Marià

La tarda del diumenge 6 d'octubre es va celebrar el 48è Certamen Literari Marià.

El Sr. Bisbe va aprofitar aquest acte de lliurament dels premis per expressar el seu desig de fomentar la devoció a la Mare de Déu de l'Acadèmia i que l'estimació que li tenen els lleidatans no sigui expressió només d'un dia a l'any, sinó que formi part de les seves vides, com a patrona que és de la ciutat.

Al matí, i a l'oratori de l'Acadèmia, el nostre pastor havia presidit l'Eucaristia. La bella imatge de la Mare de Déu del Castell, patrona del desaparegut poble de Tragó de Noguera, va lluir al paranimf de l'Acadèmia Mariana durant el certamen.

Al costat, la imatge de la Mare de Déu de l'Acadèmia que, any rere any, acull l'advocació a la qual es dedica el certamen.

El Dr. Francesc Torralba, mantenedor del certamen, va pronunciar una magnífica conferència dedicada a la Verge Maria com a mare misericordiosa. L'acte va cloure amb un concert de l'Orfeó balaguerí.

Beatificacions dels Màrtirs del segle XX

Uns 900 lleidatans han participat en la cerimònia de beatificació dels 522 Màrtirs del segle XX que ha tingut lloc a Tarragona. 95 d'aquests màrtirs formen part de la Diòcesi de Lleida o estan vinculats a ella. Onze autocars, que han sortit de diferents parròquies de la ciutat, pobles de la diòcesi i de Montsó, adscrita a la Diòcesi de Lleida quan van patir el martiri els sacerdots Josep Nadal i José Jordán, s'han desplaçat fins a Tarragona. El vídeo-missatge del papa Francesc ha obert la cerimònia, presidida pel prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, el cardenal Angelo Amato.

Abans de la celebració de l'Eucaristia, s'ha descobert una gran pancarta amb el rostre de tots els màrtirs

que anaven a ser beatificats. Junt apareixia el logotip que ha identificat aquesta magna celebració, en la qual s'han instruït 33 causes. Cinc d'aquestes causes són les que corresponen a la Diòcesi de Lleida: la causa del bisbe Salvi Huix Miralpeix, la dels «curetas de Monzón», la dels 68 germans maristes, la dels 19 pares mercedaris i la dels cinc carmelites descalços.

El Sr. Bisbe, Joan Piris, Mn. Joan Ramon Ezquerra, coordinador de les causes de la beatificació de la Diòcesi, i Mn. José Luis Pueyo, rector de la parròquia del Romeral de Montsó, van rebre de mans del cardenal Amato una còpia de la carta del Sant Pare en la qual s'inscriuen com a beats els 522 màrtirs.

AJUDANT A VIURE

Oberts a l'esperança

Les celebracions de Tots els Sants i la commemoració de Tots els Fidels Difunts, que acabem de viure, són anunci joïós de la nostra fe en Jesús ressuscitat. Aquest és un punt central de la nostra vida de cristians i font de consol davant l'experiència comú i dolorosa provocada per la mort d'una persona estimada. La nostra esperança en la resurrecció es fa, així, força que dinamitza la nostra vida també en el dolor compartit.

Cada dia hi ha més interès social davant situacions de dol i es multipliquen les atencions als qui l'experimenten. Aquestes iniciatives han de ser reconegudes i estalones des de la comunitat cristiana que, sensible als problemes que angoixen a tantes persones, també vol oferir-los un bon acompanyament humà i espiritual

en aquesta etapa fosca de la vida, i ajudar a reconèixer la presència de Déu també enmig del sofriment.

Però ens cal una adequada «formació del cor» per tal d'actualitzar la caritat amb els qui sofreixen (*Deus Caritas est*, núm. 31) amb la corresponent pastoral de l'acompanyament perquè, tard o d'hora, tots passem per experiències dures amb un seguit de sentiments que demanen temps per a ser superats. El dol és part de la vida, i els cristians l'hem d'afrontar amb una sensibilitat particular: «Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança» (1Pe 3,15).

L'esperança cristiana, el goig de sentir-se fonamentat en la fe en Jesús ressuscitat, dóna confiança en el poder alliberador i transformador de l'Evangeli i capacita per a viure amb un cert nivell de valentia, confiant en la força i saviesa de Déu, i en el seu Esperit que ens guia i ens empeny a comprometre'ns en favor del bé dels altres. Només una esperança més viva ens pot fer suportar amb serenitat i fortalesa els patiments i les adversitats de la vida, abandonant-nos completament a l'amor de Déu, «esperant contra tota esperança». Però una esperança així cal alimentar-la amb la pregària i l'Eucaristia, cercant Jesucrist amb els ulls de la fe i estalonant-nos en les mediacions necessàries per petites que semblin.

Animo a tots els membres de les nostres comunitats cristianes a multiplicar els signes de presència de l'Església en les situacions de dol, fent veure que tenim experiències de resurrecció cada vegada que en els nostres processos vitals l'amor triomfa sobre tota forma de malaltia, limitació i mort.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

ANNA PETIT I LLIMONA

Ajudar a pregar

L'Anna Petit fa quatre anys que és la responsable dels Grups d'Oració i Amistat (www.oracio.org), que el 2014 farà 45 anys que van ser fundats pel bisbe de Sagorb-Castelló Josep M. Cases Deordal. Oberts a tothom, els Grups, el consiliari general dels quals és Mn. Joan Güell, estan formats per laics, religiosos, religioses i sacerdots, amb independència que pertanyin o no a moviments o associacions. Els seus membres tenen el compromís de pregària diària i es reuneixen un cop al mes per ajudar-se a mantenir aquesta responsabilitat adquirida.

Com es definiria?

Som apòstols entusiastes de la pregària. Ajudem, a través de l'organització d'activitats, que tothom pugui conèixer la riquesa espiritual de la trobada amb Crist, que trobin un espai i un temps per aprofundir en la pregària. Volem ser testimonis orants de la fe. La fe és la força que, en silenci, sense fer fressa, canvia el món i el transforma en el Regne de Déu; i l'oració és expressió de la fe.

Per què és tan important la pregària per al cristià?

La pregària és el batec de l'ànima; per tant, preguem per viure i respirar. Tota la nostra persona, les preocupacions, dificultats, alegries es troba acompanyada en la trobada diària amb Crist. El cristià sempre se sent acompanyat.

Què proposen per ajudar a créixer en la pregària?

Créixer i ser constant en la pregària no es fa sol. El cristià no és una persona aïllada, tot al contrari. Per això, cada Grup es reuneix un cop al mes per meditar la Paraula de Déu i posar en comú, breument, la seva trajectòria quant a la pregària personal. El fet de pregar junts enriqueix i enforteix a tots.

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Jesús és el veritable temple

«**A**l principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i el Verb era Déu... I el Verb es va fer carn i va plantar la seva tenda entre nosaltres» (*Jn 1,1-14*). L'home Jesús és la tenda del Verb, de l'etern *Logos* diví, en aquest món. La *carn* de Jesús, la seva existència humana, és la *tenda* del Verb: l'al·lusió a la tenda santa de l'Israel que peregrina és evident.

Jesús és, per dir-ho així, la tenda de la reunió (el temple durant la peregrinació de l'èxode). Jesús és d'una manera del tot real allò de què la tenda, i més tard el Temple, podien ser solament la prefiguració.

L'origen de Jesús, el seu «d'on ve», és el *principi* mateix, la causa primera de la qual tot prové; la *llum* que fa del món un cosmos. Ell ve de Déu. Ell és Déu. Aquest *principi* vingut a nosaltres inaugura —com a principi— una nova manera de ser home. «A aquells qui l'han rebut, els ha concedit de poder ser fills de Déu; a tots els qui creuen en el seu nom, que no han nascut ni de sang, ni de voluntat de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu» (1,12s).

Una part de la tradició manuscrita va llegir aquesta frase com una referència clara a la concepció i al naixement virginals de Jesús. El text parla també molt clarament dels qui creuen en el nom de Crist i per això reben un nou origen. El qui creu en Jesús entra, mitjançant la fe, en l'origen personal i nou de Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Amor y cruz

—Si exiges recibir... primero tú deberás haber dado.
—Si pretendes mandar... antes deberás haber obedecido.
—Si intentas ayudar... deberás haber pasado necesidad.
—Si quieres consolar... deberás haber llorado y sufrido.

Es la universidad de la vida. Es ella la que da títulos a quienes han pasado por la experiencia del dolor, del fracaso, de la necesidad y de una enfermedad grave. Es la verdadera sabiduría.

«Sin la cruz no hay gloria ninguna, ni con cruz eterno llanto. Santidad y cruz es una.

No hay cruz que no tenga santo, ni santo sin cruz alguna», dice el poeta.

Los maestros espirituales suelen afirmar que: El alma de todo apostolado, no significa actividad exterior. Jesús clavado en la cruz no podía moverse ni hacía milagros. ¡Sufría y amaba! Así fue nuestra redención.

Tú y yo ayudaremos si cargamos con la cruz y seguimos a Jesús con amor. María Coll, biógrafa de santa Teresa del Niño Jesús, escribió recordando la muerte de la santa de Lisieux:

—«Es el amor y no la enfermedad que, a la caída de las primeras hojas del otoño, ha hecho caer, la más bella flor de Normandía.»

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Un símbol totalment místic

L'itinerari que relliga les façanes del Naixement i de la Passió, l'altar i les sagristies és el sacrifici eucarístic o santa missa. Gaudí assistia a missa cada dia i era un gran devot de l'eucaristia. Es conserva una fotografia de l'11 de juny de 1924 en la qual Gaudí apareix vora la façana de la catedral de Barcelona, afilerat per a la processó de Corpus, com a membre del Cercle Artístic de Sant Lluc.

La condició de Gaudí com a místic i devot de l'eucaristia apareix en nombrosos símbols. Un d'aquests està damunt la porta del portal de la fe, a la façana del Naixement. En aquesta mateixa façana, els redimits són representats com una piuladissa d'ocells que envolten l'arbre de la vida, el xiprer que corona la façana. Doncs bé, en aquella porta Gaudí representa els redimits com a abelles: hi posà un petit cor de Jesús, cobert d'espines, al qual acuden nombroses abelles a lliar-ne la sang com si fos nèctar.

Aquest simbolisme, del tot místic, resumeix a la perfecció el sacrifici de la creu, del qual es fa memòria en cada eucaristia: els redimits s'acosten a Jesús, que dona vida perquè tots tinguin vida i així puguin rebre els fruits d'un amor tan gran, significats pel pa i el vi eucarístics, el cos i la sang del Senyor.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

4. **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / Sl 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.
5. **Dimarts** [Rm 12,5-16a / Sl 130 / Lc 14,15-24]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.
6. **Dimecres** [Rm 13,8-10 / Sl 111 / Lc 14,25-33]. Sants i beats màrtirs del s. XX a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.
7. **Dijous** [Rm 14,7-12 / Sl 26 / Lc 15,1-10]. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.
8. **Divendres** [Rm 15,14-21 / Sl 97 / Lc 16,1-8]. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).
9. **Dissabte** [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Cr 3,9b-11.16-17 / Sl 45 / Jn 2,13-22)]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcrist de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid).
10. **† Diumenge vinent**, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Ma 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

DIUMENGE XXXI DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho playeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

Jesús parla a Zaqueu, enfilat a un arbre. Miniatura del Còdex de Sant Lluís, Catedral de Toledo

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del llibre de la Sabiduria (Sb 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como grano de arena en la balanza, como gota de rocío mañanero que cae sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes, cierras los ojos a los pecados de los hombres, para que se arrepientan. Amas a todos los seres y no odias nada de lo que has hecho; si hubieras odiado alguna cosa, no la habrías creado. Y ¿cómo subsistirían las cosas, si tú no lo hubieses querido? ¿Cómo conservarían su existencia, si tú no las hubieses llamado?

Pero a todos perdonas, porque son tuyos, Señor, amigo de la vida. Todos llevan tu sopro incorruptible. Por eso, corriges poco a poco a los que caen, les recuerdas su pecado y los reprendes, para que se conviertan y crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, correu endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura de la segunda carta del apòstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 1,11-2,2)

Hermanos: Pedimos continuamente a Dios que os considere dignos de vuestra vocación, para que con su fuerza os permita cumplir buenos deseos y la tarea de la fe; para que así Jesús, nuestro Señor, sea glorificado en vosotros, y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

Os rogamos, hermanos, a propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por supuestas revelaciones, dichos o cartas nuestras, como si afirmásemos que el día del Señor esta encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, entró Jesús en Jericó y atravesaba la ciudad. Un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de distinguir quién era Jesús, pero la gente se lo impedía, porque era bajo de estatura. Corrió más adelante y se subió a una higuera, para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y dijo: «Zaqueo, baja en seguida, porque hoy tengo que alojarme en tu casa.» Él bajo en seguida y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban, diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.» Pero Zaqueo se puso en pie y dijo al Señor: «Mira, la mitad de mis bienes, Señor, se la doy a los pobres; y si de alguno me he aprovechado, le restituiré cuatro veces más.» Jesús le contestó: «Hoy ha sido la salvación de esta casa; también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

COMENTARI

Avui s'ha salvat aquesta casa

Ens acostem a Jerusalem. El llarg camí de Galilea a Jerusalem arriba al seu final. Jesús passa per Jericó, una vila a la riba del Jordà poc abans que el riu desembocui a la mar Morta.

Lluç ens reporta el cas de Zaqueu, un ric públic d'aquella contrada, presentat com a exemple de conversió, en la línia del públicà que s'adreça al temple per demanar perdó a Déu, com vèiem en la paràbola de l'evangeli de diumenge passat.

Zaqueu es mostra encuriós per veure Jesús. Jesús se n'adona i es convida a casa d'ell. Ja l'hem vist en altres ocasions compartint taula amb pu-

blicans i pecadors. Zaqueu el rep tot content a casa seva, i sorprèn a tots els presents amb l'anunci que fa: es desprèn de la meitat dels seus béns i la reparteix entre els pobres, i a tots els qui ha defraudat els restitueix quatre vegades més. Zaqueu es mostra com una persona de cor net, capaç de compartir amb qui no té i de restituir allò que, potser involuntàriament, ha pres injustament.

Per això mereix rebre l'elogi de Jesús: aquest home és també un fill d'Abraham, com el pobre Llätzer abandonat pel ric però acollit al si d'Abraham (cf. Lc 16,22).

Aquest canvi en Zaqueu resulta extraordinari, perquè l'evangelista no ens parla de cap predica-

ció de Jesús a Jericó, ni de cap recriminació a Zaqueu, sinó que aquest, per mor que Jesús comparteixi la seva taula, de forma espontània pren la iniciativa de canviar de vida.

Ja ho pot ben dir Jesús: avui s'ha salvat aquesta casa. I és que Zaqueu ha començat a comportar-se com Jesús espera dels seus deixebles. Jesús s'hostatja entre els pecadors (cf. Lc 5,29;15,2) perquè ha vingut a salvar allò que estava perdut. Ha vingut a restablir la relació amb Déu i a implantar la solidaritat fraterna entre tots. Tant de bon que la salvació entri també en les nostres comunitats, i en les nostres cases!

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

XIII. Cal viure la fe

En aquest apartat del *Full*, durant aquest any, hem comentat els 12 articles del Credo, resum de la nostra fe. Però en el Credo no hi són expressats directament tots els rics continguts de la fe cristiana, que també ens cal viure amb profunditat i amb joia. Posem uns exemples:

El Baptisme, inici de la nostra fe i transformació en Crist, que ens converteix en fills estimats de Déu, ens insereix en la gran família de l'Església i ens crida i capacita per a ser sants i apòstols. Hi creiem? Hi som conseqüents?

L'Eucaristia, aquesta presència real de Crist, capaç de configurar-nos plenament a ell, de posar en nosaltres els seus sentiments de pietat filial, d'ofrena permanent, de «comunió» sincera i eficaç amb tots els membres de l'Església, de servei generós a la «carn» de Crist, que són els pobres i humils. Rebem l'Eucaristia amb aquestes disposicions?

El sagrament del perdó. «Déu no es cansa mai de perdonar», ens repeteix el papa Francesc. Potser nosaltres ens cansem de demanar perdó. Serà perquè no tenim pecats? O potser perquè hem perdut la consciència de pecadors? Ens cal refer aquesta consciència, que no és represiva sinó alliberadora, perquè ens retorna la pau de Déu.

I així podem repassar tots els sagraments, rics continguts del tresor de la nostra fe. A través d'ells ens arriba la mateixa vida del Crist. Visquem-los amb joia.

Mn. J.R. Ezquerria

Jornada de Monitors del MCCEC

El passat dissabte 5 d'octubre va tenir lloc, al Col·legi Claver de Raimat, la Jornada de Monitors/es del Moviment de Centres d'Esplais Cristians de Lleida de la Fundació Verge Blanca. Amb ella es va donar la benvinguda al nou curs a tots els equips de monitors que durant l'any oferiran gratuïtament part del seu temps a l'Esplai.

Després de la benvinguda i d'una pregària, la Jornada es va desenvolupar en una primera part formativa i una segona lúdica. En la primera, anomenada «Diada de Tallers», cada monitor/a va poder escollir un taller lligat al lema de la Jornada, «El pas de jove a monitor/a». Durant el matí vam rebre la visita del nostre bisbe Joan, que es va interessar per cada un dels tallers formatius.

Després de dinar, tinguérem la part més lúdica. A la Jornada hi van participar un centenar llarg de monitors.

Vigília de Pregària a la Catedral

La Vetlla, celebrada amb motiu de la beatificació dels màrtirs que el dia següent tindria lloc a Tarragona, la va presidir el nostre bisbe Joan Piris. Després de la lectura de la Paraula de Déu, seguidament es va llegir un fragment de cada una de les causes, tot ressaltant l'actitud d'ofertament de cada un dels màrtirs. El Sr. Bisbe pronuncià l'homilia destacant aquesta actitud i animant tothom a imitar-la en els moments, de vegades difícils, de la nostra pròpia vi-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Diumenge, 3 de novembre:**
—Visita pastoral del Sr. Bisbe a Pardinyes.
- **Dimecres, 6 de novembre:**
—Trobada dels delegats de Missions a Barcelona.
- **Dijous, 7 de novembre:**
—A les 20 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Antolí d'Aitona. Festa del Pare Palau.
- **Divendres, 8 de novembre:**
—Reunió del Comitè Episcopal Europeu de Mitjans de C.S. a Barcelona (8, 9 i 10).
- **Dissabte, 9 de novembre:**
—De 9.30 a 11 h, Taller de Formació. Delegació de Catequesi i Missions (Av. Blondel, 11).

da. Seguiren el cant del «Crec en un Déu» i unes pregàries.

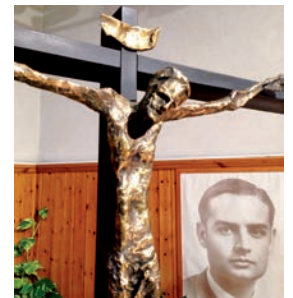
Per finalitzar, i després de resar el Parenostre, el Sr. Bisbe impartí la benedicció a tots els assistents.

La cerimònia conclogué amb el cant «Amunt, germans, fem nostra via».

La parròquia de Santa Maria de Gardeny

Un magnífic Crist de bronze de l'artista Javier Margarit (1983), des del dia 15 de setembre, llueix a l'altar major de la parròquia de Santa Maria de Gardeny.

La iniciativa ha estat molt ben acollida per tothom.

AYUDANDO A VIVIR

Abiertos a la esperanza

La celebración de Todos los Santos y la conmemoración de Todos los Fieles Difuntos, que acabamos de vivir, son anuncio gozoso de nuestra fe en Jesús resucitado. Este es un punto central de nuestra vida de cristianos y fuente de consuelo ante la experiencia común y dolorosa provocada por la muerte de una persona amada. Nuestra esperanza en la resurrección se convierte así en fuerza que dinamiza nuestra vida también en el dolor compartido.

Cada día hay más interés social ante situaciones de duelo y se multiplican las atenciones a quienes lo experimentan. Estas iniciativas deben ser reconocidas y sustentadas desde la comunidad cristiana que, sensible a los problemas que angustian a tantas personas, también quiere ofrecerles un buen acompañamiento humano y espiritual en esta etapa oscura de la vida, y ayudar a reconocer la presencia de Dios también en medio

del sufrimiento. Pero necesitamos una adecuada «formación del corazón» para actualizar la caridad con quienes sufren (*Deus Caritas est*, 31) con la correspondiente pastoral del acompañamiento porque, tarde o temprano, todos pasamos por experiencias duras con una serie de sentimientos que piden tiempo para ser superados. El duelo es parte de la vida, y los cristianos tenemos que afrontarlo con una sensibilidad particular: «Reconoced en vuestros corazones a Cristo como Señor; siempre dispuestos a dar respuesta a todo el que os pida razón de vuestra esperanza» (1Pe 3,15).

La esperanza cristiana, la alegría de sentirse fundamentado en la fe en Jesús resucitado, da confianza en el poder liberador y transformador del Evangelio y capacita para vivir con un cierto nivel de valentía, confiando en la fuerza y sabiduría de Dios y en su Espíritu que nos guía y nos empuja a comprometernos en favor del bien de los demás.

Sólo una esperanza más viva puede hacer soportar con serenidad y fortaleza los sufrimientos y las adversidades de la vida, abandonándonos completamente al amor de Dios, «esperando contra toda esperanza». Pero una esperanza así hay que alimentarla con la oración y la Eucaristía, buscando a Jesucristo con los ojos de la fe y apoyándonos en las mediaciones necesarias por pequeñas que parezcan.

Animo a todos los miembros de nuestras comunidades cristianas a multiplicar los signos de presencia de la Iglesia en las situaciones de duelo, demostrando que tenemos experiencias de resurrección cada vez que, en nuestros procesos vitales, el amor triunfa sobre toda forma de enfermedad, limitación y muerte.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737